

Warszawa, dn. 13.09.2023 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 34/23

ORZECZENIE

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Michał Pieńkowski**

Członkowie: **SGSŁ Adrian Klank**

SGSŁ Mariusz Ratajczak /ref./

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Marcina Grabowskiego

rozpoznał sprawę Kol. [...] [...] na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego [...] z dnia 24.04.2023 sygn. akt OSŁ [...] /2023 mocą którego uznano obwinionego winnym że:

W dniu 19.10.2022r. w [...] obw. łow. [...] wykonywał polowanie indywidualne bez wpisu do elektronicznej książki wyjść w łowisko w wyniku którego pozyskał jedną łanie jelenia

tj przewinienie łowieckie § 23 pkt 3 Rozporządzenie Ministra Środowiska z dn. 23.03.2005 r.

„Regulamin Polowań" w zw. z art. 35b pkt 1 Ustawy z dnia 13.10.1995r Prawo łowieckie

i za to wymierzono obwinionemu karę dyscyplinarną zasadniczą dwa lata zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego.

Zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów w kwocie 390 zł.

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. zaskarżone orzeczenie utrzymuje w mocy

2. z urzędu prostuje oczywistą omyłkę pisarską kwalifikacji prawnej czynu w ten sposób, że w podstawie skazania § 23 pkt. 3 Rozporządzenie Ministra Środowiska z dn. 23.03.2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz, zastępuje artykułem 42b ust. 1 b Ustawy Prawo łowieckie
3. kosztami postępowania odwoławczego obciąża obwinionego

/-/ Michał Pieńkowski
-/ Adrian Klank
-/ Mariusz Ratajczak

UZASADNIENIE

Okręgowy Rzecznik Dyscyplinarny Polskiego Związku Łowieckiego [...] w dniu 10.01.2023 r. wniósł wniosek oskarżycielski przeciwko [...] [...], członkowi Koła Łowieckiego [...], któremu zarzucił, że w dniu 19.10.2022 r. W [...] obw. łow. [...] wykonywał polowanie indywidualne bez wpisu do elektronicznej książki wyjść w łowisko, w wyniku którego pozyskał jedną łanię jelenia, tj. o przewinienie łowieckie § 23 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23.05.2005 r. „Regulamin Polowań” w zw. z art. 35b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13.10.1995 r. Prawo Łowieckie.

Okręgowy Sąd Łowiecki [...] , orzeczeniem z dnia 24.04.2023 r. obwinionego [...] [...] uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu przewinienia łowieckiego z § 23 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23.05.2005 r. „Regulamin Polowań” w zw. z art. 35b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13.10.1995 r. Prawo Łowieckie i za to na podstawie art. 35c ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 13.10.1995 r. Prawo Łowieckie wymierzył mu karę dyscyplinarną zasadniczą 2 (dwóch) lat zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego oraz zobowiązał obwinionego do zwrotu kosztów w kwocie 390 zł.

Odwołanie od powyższego orzeczenia złożył obwiniony [...] [...], który co do zasady, zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie przebiegu granic rejonów polowań [...], w tym nierozpatrzenie podniesionej przez obwinionego kwestii określenia granic rejonów w inkryminowanym okresie oraz dokonanych zmian w wersji elektronicznej, o których myśliwi zdaniem obwinionego nie zostali powiadomieni.

Podnosząc powyższe zarzuty obwiniony wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

Wniesione przez obwinionego [...] [...] odwołanie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie, niemniej jednak, z urzędu należało sprostować kwalifikację prawną czynu.

Przed podaniem pisemnych motywów in meriti rozstrzygnięcia, należy wskazać, iż GSŁ dostrzegł błędne przyjęcie przez OSŁ kwalifikacji prawnej czynu. Przepisy Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23.03.2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (Dz.U.2005.61.548 z dnia 2005.04.15) nie zawierają podstawy prawnej wskazanej w treści zaskarżonego orzeczenia, albowiem § 23 ust. 3 w/w rozporządzenia został uchylony. Zachowanie obwinionego wypełnia natomiast znamiona przewinienia łowieckiego z art. 42b ust. 1b w zw. z art. 35b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13.10.1995 r. Prawo Łowieckie (Dz.U.2022.1173 t.j. z dnia 2022.06.01), w związku z czym zachodziła konieczność sprostowania z urzędu kwalifikacji prawnej zarzucanego obwinionemu przewinienia. Zgodnie z art. 42b ust. 1b w/w ustawy wpis w książce ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym dotyczącego terminu rozpoczęcia polowania indywidualnego dokonuje się przed jego rozpoczęciem, jednak nie wcześniej niż 24 godziny przed rozpoczęciem polowania. Zachowanie obwinionego niewątpliwie wypełnia znamiona przewinienia łowieckiego według zrewidowanej kwalifikacji prawnej przewinienia łowieckiego.

Okręgowy Sąd Łowiecki ustalił w sposób prawidłowy stan faktyczny, który Główny Sąd Łowiecki w pełni podziela i przyjmuje za swoje. Pierwszej kolejności należało wziąć pod uwagę, iż obwiniony jako wieloletni i doświadczony członek Koła Łowieckiego [...] [...], zamieszkujący w [...] znajdującej się w obrębie obwodu łowieckiego [...], doskonale zdawał sobie sprawę z przebiegu granic uroczysk, które zostały uchwalone na Walnym Zgromadzeniu Członków Koła Łowieckiego [...] już w 2013 roku, uwzględniając jednocześnie przebieg granic uroczyska [...] Wyrysowany na mapie przebieg granic uroczysk jest od wielu lat udostępniany myśliwym i wbrew twierdzeniom obwinionego, brak jest dowodów na poczynienie w zakresie granic jakichkolwiek zmian lub ingerencji. Opis granicy i mapy z naniesionym jej przebiegiem są dostępne oraz dotychczas nie budziły żadnych wątpliwości myśliwych, w tym obwinionego. Twierdzenia kol. [...] [...] zawarte w odwołania stanowią jedynie niczym nieuzasadnioną polemikę z prawidłowo poczynionymi przez Okręgowy Sąd Łowiecki ustaleniami faktycznymi

oraz wyraz realizacji przyjętej linii obrony. Brak jest bowiem jakichkolwiek dowodów, aby „administrator systemu” dokonał jakichkolwiek zmian w wersji elektronicznej książki ewidencji. Co więcej, ten zarzut ze strony obwinionego pojawił się dopiero w złożonym odwołaniu. Jednocześnie nie sposób zgodzić się z zarzutami, jakoby Okręgowy Sąd Łowiecki nie rozpatrzył kwestii przebiegu granic w inkryminowanym okresie, albowiem to właśnie szczegółowe ustalenia faktyczne w zakresie przebiegu granic stanowiły podstawę dla przypisania obwinionemu odpowiedzialności za popełnione przewinienie łowieckie. Brak jest przy tym wątpliwości, że obwiniony był wpisany do elektronicznej książki ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym w obwodzie łowieckim [...] Koła Łowieckiego [...] na dzień 19.10.2022 r. tylko **na uroczysko [...]**. Do elektronicznej ewidencji pobytu na łowisku w **uroczysku [...]** **na dzień 19.10.2022 r. około godz. 18:00 nie był wpisany żaden myśliwy**. Zarówno obwiniony, jak i świadkowie potwierdzili miejsce, w którym leżała tusza strzelonej łani zaznaczona na mapie, tj. w pobliżu [...]. Opis granicy zawarty w Uchwale Walnego Zgromadzenia Członków Koła wskazuje, że granica wytyczona jest: „z [...] w kierunku [...] do [...], [...] do [...]”. Należy w tym zakresie podzielić również stanowisko Okręgowego Sądu Łowieckiego, że gdyby granica przebiegała za pierwszym przejazdem dalej drogą do drugiego przejazdu i dopiero dalej torami, to musiałyby być wyraźny zapis drogą do drugiego przejazdu i dalej torami. Tymczasem przedłożone mapki z wyrysowanym przebiegiem granic potwierdzają postanowienia przytoczonej uchwały, co potwierdza, że **łania jelenia została pozyskana przez obwinionego na terenie uroczyska [...]**, przy czym jednocześnie to **polowanie indywidualne wykonywał bez wpisu do elektronicznej książki wyjść na łowisko**.

Zdaniem Głównego Sądu Łowieckiego wina obwinionego nie budzi wątpliwości. Ustalenia faktyczne w sprawie zostały poczynione w oparciu o zeznania obwinionego, zeznania świadków oraz dokumentów zgromadzonych w trakcie postępowania. Prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego doprowadziła do uznania obwinionego za winnego, przy czym jednocześnie nie zostały ujawnione żadne okoliczności, które miałyby podać w wątpliwość wiarygodność dowodów, którym Okręgowy Sąd Łowiecki [...] całkiem słusznie przyznał walor wiarygodności. Przyjęta przez obwinionego linia obrony nie znajduje żadnego potwierdzenia w zebranych i ujawnionym materiale dowodowym.

Jednocześnie nie należało tracić z pola widzenia zachowania obwinionego, który konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu przewinienia, bagatelizując

zasadność postanowionego mu zarzutu, w sposób lekceważący podchodząc do możliwych konsekwencji i niebezpieczeństwa wykonywania polowania w rejonie bez ujawnienia tego faktu w książce. Warto również zwrócić uwagę na fakt, (który potwierdził sam obwiniony w złożonym odwołaniu) że był on już dotychczas karany przez Zarząd Koła karą statutową.

Główny Sąd Łowiecki ocenił również, iż wymierzona kara 2 (dwóch) lat zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego jest adekwatna do stopnia zawinienia i uwzględnia zasady prewencji ogólnej i szczególnej. Okres dwóch lat zawieszenia powinien pomóc obwinionemu na zrozumienie swojego nagannego postępowania, ponowne przypomnienie sobie zasad i warunków bezpiecznego polowania i etycznego zachowania, nie tylko w łowisku.

Biorąc pod uwagę wskazane powyżej okoliczności Główny Sąd Łowiecki orzekł jak w sentencji.

/-/ Michał Pieńkowski

/-/ Adrian Klank

/-/ Mariusz Ratajczak